

V Á N O C E

Přeji všem svým dopisovatelům, předplatitelům, přátelům, čtenářům, redakci všech novin touto cestou místo obvyklých lístků radostné vánoce a v novém roce zdraví, Boží požehnání.

Josef Třebeška

JEDNOU VĚTOU . . .

• **Děkujeme všem**, kteří nám poslali dva neb více dolarů na tisk a tím dokázali, že skromná a maličká EVROPSKÁ FEDERACE mohla vyjít. Adresa: EUROPEAN FEDERATION, P.O. BOX 130, — EENSTON, ONTARIO, CANADA. • Posí-

adíte adresy krajanů o niž předpokládáte, že mají zájem o náš časopis. • **Komu se EF**

posílá dva dolary na podporu tisku — nebo jako předplatné. • **Články v EF** podepsané autory, nemusí být vždy shodné s názorem redakce. • **Příspěvky** se nevracejí a nehonorují. • **Náš úkol**

— jako exilního tisku — bude stále naléhavější, naše práce zodpovědnější. Je nutno burcovat unavené a lhostejné a je třeba soustředit co největší počet slušných lidí. • **Chceme Vám zajistit** docházení našeho tisku jako dále prosíme, že rádi uvítáme Vaše připomínky a náměty pro zlepšení tisku. Budeme rovněž zavázáni i těm, kdož nemají zájem o český tisk nebo jen o náš časopis, vrátí-li nám již toto číslo. (21) Děkujeme Vám již napřed, že jste naši výzvě vyhověli. • **Rok 1968** nebyl pro nás

rokem příznivým — zajistit nám další legální činnost, máme možnost informování veřejnosti; není to mnoho, je třeba dokazovat lidem dobré vůle, že český exil žije. Ztratili jsme během posledních pěti let úmrtím několik dopisovatelů, dárců, spolupracovníků a dobrých přátel. Chceme a budeme vydávat Evropskou federaci dále — prosíme o trpělivost. • **V lidském životě** přicházejí chvíle, kdy osudy

lidstva na dlouhá léta jsou vloženy do rukou několika jednotlivců a na jejich bedrech spočívá velká odpovědnost před vlastním svědomím i před světem. Není někdy divu, že v takových vážných chvílích může tíha okamžiků přemoci fyzické i duševní síly dobrých lidí. V takovém čase se každý ohlíží po pomoci, aby dolehlou tíhu, která ohrožuje jeho život, snáze snesl! • **Kritisovat** je velmi lehké a

snadné! Ale ukázat cestu správnou je daleko obtížnější a nesnadné! Položme si ruku na srdce a zpeťme se sami sebe: co bych dělal „JÁ“ kdyby mně

osud určil na zodpovědné místo? Poctivá odpověď by byla asi tato: „TO SAMÉ“! Tak je tomu v historii lidstva — vždycky se střídala období klidu, pořádku a štěstího rozvoje — s řadou let trpkosti žalu a zmatku! • **Bude nový pan prezident v USA R. Nixon** jmenovat ve svém kabinetě B. Goldwatera ministrem národní obrany, nebo velitelem letectva? (B. Goldwater je generálem letectva v záloze). • **Dr. Otto Habsburský** 20. listopadu 1968 se dožívá 56 let. • Mnohé etnické skupiny v Kanadě volají o zavedení vojenské branné povinnosti a začlenění do „NATO“. • **Konservativci** — je ponejvíce člověk — tkvící na ustáleném řádu společnosti. • **Učený Jakoubek** před svou smrtí rád svým přátelům u lůžka shromážděným. Hled'te mí knihy „dvojí“; jednu pro svá přemýšlení a s těmi nechod'te k lidu. Jiné pak pro poučení lidu. • **Jeden náš čtenář** píše: . . . tisk, radio, televize formulovali naše myšlení po celá tato léta. Sedím u okna malého domu v USA v M... na farmě, která je oddělena horským hřebenem půl míle přes pole našeho domu. Píší knihu — promlouvám k vám — mluvím též k světu! Vám oběma dlouhým vysvětlení. Je to strašná kniha; strašná proto, co říká o lidech. Je ještě strašnější proto, co říká o světě ve kterém žijeme . . . Na konci debaty položil jsem mu 15. listopadu 1968 tuto otázku: Co soudíš o situaci ve starém kraji? Zavrtěl hlavou a dlouho neodpovídal; když jsem mu připomněl „o studentech“.... je možné, že Vysoké školy budou uzavřeny... rychle vstal vzal fobbalový míč a chytil mně za rameno a vtáhnul mně ven . . .

TROCHU KRITIKY

V dnešní době zmatků je nejvíce kritisována katolická Církev. Příčiny toho jsou ponejvíce pletichy mocností, které vměšováním se do práv církevních zvláště pak do volby biskupů a papežů, sledují zájmy své na úkor zájmů Církve. Vlády rádi zasahují do voleb nejvyšších představitelů katolické Církve, aby ji spíše ujařmily tím, že dosadí na čelná místa osoby nicotné, nevyhledávající věčnou spásu nesmrtelných duší, nebo aby odměnily své kreatury. Když pak se jim to podaří, a v Církvi v důsledku toho objevují se žlořady, farisejsky volají: „Hled'te, jak špatnou jest katolická Církev“. Původ Církve milosti, jichž je rozdatelkou, a učení, jehož je věrnou ochránkyní a neomyslnou rozdatelkou, jsou Božské a proto nezměnitelné. Budiž nám dovoleno říci, že i na stolcích biskupských v Hradci Králové za doby Josefa II. byl svobodný zednář a osvětenec biskup Hay a na stolci papežském seděli lidé nehodní. Tam už nevedl čistý ideál mravnosti, ale pýchy, opustila je rozvaha a uchvátil je vzdor a hnala vášeň.

POVINNÉ ZDANĚNÍ — POVINNÉ PRACOVNÍ ZAČLENĚNÍ?

VELIKÁ, ba skorem abnormální a znepokojující jest rychlost, s jakou v Kanadě se mění základní pojety státu a jeho poměry k společnosti. Kde byli jsme ještě r. 1948., kde r. 1958, a kde jsme nyní r. 1968? Z období vše poručnickujícího absolutismu a omezeného rozumu po deseti letech zahrnutí jsme v příval plnokrevného liberalismu, abychom po dalších deseti letech byli vyneseni skorem na vrchol stoupající vlny státně socialistické reformy společenské. Pochybujeme skoro pozorující tuto rychlost vývoje, zda skutečně jest to přesvědčení a vůle lidu, jejíž změna se obrátí v řadě zmíněných politických fází, a krátká distance mezi r. 1948 a dneškem činí nás úzkostlivými, ne snad v prvé řadě proto, že bychom se báli strašidel reakce, nýbrž poněvadž se nemůžeme ubrániti po takovém utváření se věcí těžkým obavám co se týče samostatného myšlení a pevného charakteru naší společnosti. A jest snad přemocná převaha nacionálních momentů v celkovém politickém životě kanadském způsobila, aby rozptýlila obavy tohoto druhu?

Budiž tomu však již jakkoliv — nyní jsme uprostřed sociálně politické reformní akce, **A VLÁDA JE TO, KTERÁ PŘEVZALA VEDENÍ NA TÉTO DRÁZE!**

MYŠLENKA, která vede celou akci medical service insurance plan — („medicare“) spočívá v prvé řadě v tom, aby opět byly zařazeny v stávající společenský pořádek lidé jako vrstvy odlučující se od moderní společnosti a jí odcizené pod rozkladným vlivem kapitalistického liberalismu, aby opět byly s ní smířeny, což se má dosáhnouti tím, že práce bude zbavena povahy zboží, jež jí byla vtačena extrémně kapitalistickým hospodářstvím, že člověku bude zaručena existence důstojná i tehdy, když nebude s to, aby svou práci nesl na trh — buď pro nemoc, nebo pro úraz, nebo pro neschopnost práce stářím nastalou, anebo konečně pro nezaměstnanost plynoucí ze změny konjunktury.

LITUJEME, že nemůžeme na tomto místě pouštět se do detailů návrhu a pospícháme, abychom kritiku principů návrhu dokončili posledním bodem. Poslední cíle sociální reformy, v jejíž velkém řetězu předložený návrh je jedním článkem, nespočívající jistě výlučně v pozvednutí hmotného blahobytu strádajících vrstev; kdyby sobectví a závist zůstaly převládajícími morálními potencemi a jimi měly zůstat, chybily by se též povinné pojišťovací pokladny svého cíle: upnutí pořádek a klid v lidské společnosti. Vzájemné sblížení znepřátelených vrstev korporativním sloučením, vznik vzájemného porozumění a dobré vůle, probuzení nové cti sta-

vovské — to všechno je rozhodně podmíněno osobním stykem, společnými poradami a jednáním. Proto základní útvary veliké pojišťovací organizace, a to jsou nemocenské pokladny, musí mít, pokud je to možno vzhledem k technice pojišťovací, omezené territorální obvody a správa agendy musí se vésti vlastními jejich členy a nikoliv placenými úředníky. Také tomu to požadavku odporuje návrh tím, že činí soudní okres „pravidlem“ territorální jednotkou nemocenských pokladen. Je jisto, že obec v raných případech byla by příliš malá, avšak tam je možno odpomoci spojováním předměstí.

ŽE pozdravujeme návrh s největší sympatií, nepotřebuje snad zvláštního vytčení vzhledem na dávno pevné stanovisko našeho listu k sociální reformě; jsme přesvědčeni, že zákon v naznačených směrech modifikovaný bude mít nejlepší výsledky, nikoli pro radost vlády, nikoli pro žal nespokojených, nýbrž pro blaho všech lidí KANADY!

Josef

BOJ MEZI DUCHEM A M

JE těžko posuzovat celou společnost. A tak se musíme omezit jen na malou její část, na naše bezprostřední sousedstvo nebo kruh známých.

VELKÉ změny a převraty ve smýšlení širokých lidských vrstev se nedějí nikdy náhle. Těmito změnami míníme neustálý boj mezi hmotou a duchem.

PŘÍČINY těchto změn: Mravní a duševní příčiny „chtění“ jsou velmi stálé; mravní názory a mravní dokonalost je ve velkých vrstvách lidu v značné míře nehybná; jednotlivec je v převládající většině případů mravně netoliko synem své doby, nýbrž i synem svého stavu, svého okolí, od něhož a od svých předků obdržel a zdědil svoji mravní osobnost. A tu se nám jeví hluboká pravda, kterou pronesl řecký filosof, že člověk je živočichem společenským, jenž tisícími svazky mravními spojen je se společností, kteráž jej názory svými ze všad obetkává, tlačí, pohybuje i zastavuje. Jejich původ volá před soudnou stolicí svého mravního poznání, tam je váží a buď zavrhuje buď přijímá a tak zodpovědným se stává. Čím více bude lidského charakteru, tím větší bude ta pravidelnost v jednáních lidských, tím větší bude možnost jakéhosi budžetování jejich.

Materialismus-liberalismus-socialismus — bude lidem stále nabízet více a více, neboť se jim tím způsobem podaří zavést socialistickou diktaturu a zničení osobní zodpovědnosti a svobody; také křesťanské víry, o kterou se liberalismus-materialismus-socialismus nezajímá, nebo je proti ní!

Boj mezi duchem a materialismem je bojem mezi křesťanskou vírou a socialismem.

Jan URBAN